

for, at den unge Mand, som ansees for stiftet til at være Befalingsmand, ogsaa paa Statens Bekostning kan erhverve de Kundskaber, som ere nødvendige, for at han med Nytte kan forberede sig til at blive fast Officør i Hæren. Ordningen af Officøersstaben er nemlig den, at Corporaler eller Underofficører, som anbefales dertil af deres Afdelinger, træde ind i den yngste Klasse af Officøerscorpset, modtage der deels en praktisk, deels en theoretisk Uddannelse, hvorefter de, naar de bestaae Prøven, udnævnes til Secondlieutenanter, det vil sige til værnepligtige Officører. Ingen kan blive fast Officør i Hæren, uden at have erhvervet paa sædvanlig Maade denne Grad af værnepligtig Officør. Naar der blandt disse værnepligtige Officører findes unge Mænd, der ikke have været saa lykkeligt stillede, at de have kunnet erhverve sig den Grad af videnskabelig Dannelse, der kræves af dem, der forberede sig til at være fast Officør, kunne de erhverve sig disse Kundskaber i den næsthøieste Klasse. Staten giver dem der Leilighed til at erhverve de fornødne Kundskaber. Den endelige videnskabelige Uddannelse af de tilkommende faste Officører i Hæren finder da Sted i Officøerskolens næstældste Afdeling, til hvilken Afgang kun tilstedes dem, der aflægge en Prøve, give Deviis paa, at de besidde de fornødne For-kundskaber til med Nytte at kunne studere videre. I den næstældste Klasse studere da de værnepligtige Secondlieutenanter i 2 Aar og underkaste sig en Prøve ved Enden af disse to Aar. Bestaae de denne Prøve, kunne de blive faste Officører i Hæren; bestaae de den ikke, kunne de ikke blive det, men vende tilbage til deres forrige Stilling som værnepligtige Officører. Der findes dernæst en ældste Afdeling, i hvilken Officøerne kunne studere videre og navnlig erhverve sig de specielle Kundskaber, som de bør besidde i de forskjellige Vaaben, til hvilke de bestemme sig; der vil det specielle Artilleristudium, Ingenieurstudium og Generalstabsstudium blive henlagt. Jeg har den Fortroening, at denne Skole, som i Virkeligheden er en Omordning af den nuværende Højskole, vil give os videnskabeligt dannede Officører i alle Vaaben. Regjeringen har anseet det for at være overordentlig vigtigt, ikke blot,

at alle Hærens Officører fik en videnskabelig Uddannelse, men ogsaa, at Uddannelsen var eens for de forskjellige Vaaben, idetmindste den almindelige Deel af Uddannelsen; Intet vil være mere stiftet til at tilvejebringe det gode Forhold og Kammeratskab imellem Officøerne af alle Vaaben, end netop det, at de have modtaget deres Uddannelse i den samme Skole. Regjeringen har vistnok ikke været blind for Alt, hvad Højskolen har ydet i den Tid, den har bestaaet. Den har, om jeg tør sige det, inaugureret Videnskabeligheden i den danske Hær, og vi stulde den en Mængde udmærkede, ja endogsaa enkelte meget fremragende Officører, men den danske Stat er bleven saa lille ved de Ulykker, der ere overgaaede den, at det vilde være en allfor stor Lyxus, om man vilde vedligeholde alle de Indretninger, som man tidligere besad. Det har derfor været anseet for hensigtsmæssigt, at man udvide Højskolen til at omfatte Studerende for alle Vaaben. Det er denne Tanke, som har ledet Regjeringen; den har ikke tænkt sig at opgive eller at affkaste Højskolen; den har tænkt sig, at udvide den.

Det var i Regjeringens oprindelige Forslag paatænkt, at alle Forskæmmelser af Officøerne skulde skee tildeels efter Valg og tildeels efter Aldersorden. Der fremkom imidlertid i Folkethinget det Forslag, at Forskæmmelse fra Premierlieutenant til Capitain ikke skulde finde Sted efter Valg, men udelukkende efter Aldersorden. Skjøndt nu Regjeringen ikke har været blind for den Fordeel, som det kunde medføre, at man kunde drage yngre Officører frem, for at hane dem Veien til hurtig Forskæmmelse, maatte den paa den anden Side indrømme, at det vilde være uanselig, altid at træffe det rigtige Valg blandt de yngre Officører, hvis Tjeneste jo ikke forelaa i stor Udstrækning, ligesom man heller ikke kunde frakende den Betragtning al Betydning, at Forskæmmelse ved Valg blandt Lieutenanterne let kunde stabe det gode Kammeratskab. Regjeringen modsatte sig derfor ikke aldeles bestemt det Forslag, som kom frem i Folkethinget, og som gif ud paa, at Forskæmmelse fra Premierlieutenant til Capitain udelukkende skulde skee efter Aldersorden, medens for de